

Sygn. akt I C 535/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Raciborzu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Korzonek

Protokolant: sekr. sądowy Helena Chrubasik

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2015 roku w Raciborzu

na rozprawie

sprawy z powództwa: G. M., E. M.

przeciwko: (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powodów G. M., E. M. solidarnie kwotę 1.581,73 zł (jeden tysiąc pięćset osiemdziesiąt jeden złotych 73/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 lipca 2010 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powodów G. M., E. M. solidarnie kwotę 4.697 zł (cztery tysiące sześćset dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów postępowania odwoławczego,

IV. nakazuje pobrać od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Raciborzu kwotę 1.785,08 zł (jeden tysiąc siedemset osiemdziesiąt pięć złotych 08/100) tytułem zwrotu wydatków, tymczasowo uiszczonych przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 535/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 kwietnia 2013 roku powodowie G. M. i E. M. wnieśli o zasądzenie solidarnie od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 15 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2010 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesowymi według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powodowie podnieśli, że strony łączyła umowa ubezpieczenia budynków mieszkalnych i garażu położonych w K. przy ul. (...) zawarta na okres od 8 marca 2010 roku do 7 marca 2011 roku. Podali, że integralną częścią umowy były ogólne warunki umowy, a suma ubezpieczenia dla budynku mieszkalnego wynosiła 150 000 zł, zaś dla garażu 10 000 zł. Nadto podali, że w dniach 15 maja 2010 roku do 24 maja 2010 roku w miejscu zamieszkania powodów była powódź, której skutkiem było zalanie należącej do nich nieruchomości. W dniu 27 maja 2010 roku powodowie zgłosili szkodę, nadto doszło do zalania budynku w wyniku opadów deszczy nawalnych, co zostało zgłoszone pozwanemu dnia 11 czerwca 2010 roku. Pozwana uznała swoją odpowiedzialność z tytułu wypadku

i wypłaciła na rzecz powodów kwotę 1730,75 zł z tytułu uszkodzenia w budynku mieszkalnym. Wypłacone przez pozwaną odszkodowanie nie pokryło w całości wysokości szkody, jaką ponieśli powodowie. Pełnomocnik powodów wystąpił do pozwanej z ostatecznym wezwaniem do zapłaty domagając się dopłaty kwoty 32 278,99 zł, zakreślając 30 dniowy termin do zapłaty, od zgłoszenia szkody.

W odpowiedzi na pozew pozwana wносиła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania. W uzasadnieniu podała, że wypłacone odszkodowanie zostało ustalone zgodnie z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia. Pozwana wskazała, że kierując się Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia nie uwzględniła kosztorysu przedstawionego przez powodów, bowiem nie obejmuje on odbudowy lub naprawy dokonanej systemem gospodarczym. Podała, że wyliczone odszkodowanie zostało ustalone w sposób prawidłowy.

W piśmie z dnia 16 kwietnia 2014 roku powodowie rozszerzyli powództwo do kwoty 16 581,73 zł.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 27 sierpnia 2014 roku, sygn. akt I C 353/15 zasądzono od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 16 581,73 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 lipca 2010 roku do dnia zapłaty w pozostałym zakresie oddalając powództwo.

Nadto w punkcie III powyższego wyroku zasądzono od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 3497 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, zaś w punkcie IV powyższego wyroku nakazano pobrać od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Raciborzu kwotę 1785,08 zł tytułem zwrotu wydatków.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 18 marca 2015 roku, sygn. akt III Ca 1817/14 sprostowanym postanowieniem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 22.04.2015 roku, uchylono powyższy wyrok w punkcie I w zakresie kwoty 1581,73 zł z ustawowymi odsetkami oraz w punktach 3 i 4 i w tym zakresie przekazano sprawę Sądowi Rejonowemu w Raciborzu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

Pismem z dnia 17 lipca 2015 roku pełnomocnik pozwanej odniósł się do pisma powodów z dnia 16 kwietnia 2014 roku rozszerzającego powództwo, wnosząc o oddalenie powództwa w rozszerzonym zakresie, nadto zasądzenie solidarnie od powodów na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko pełnomocnik pozwanej wskazał, że rozszerzenie powództwa powodowie wywodzą z wyliczenia szkody dokonanej w opinii biegłego L. D.. W dalszej części uzasadnienia pełnomocnik pozwanej przytoczył w swej istocie argumenty zaprezentowane w pismach z 14 lutego 2014 roku, 16 kwietnia 2014 roku, 21 maja 2014 roku.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

G. M. i E. M. zawarli z (...) Spółką Akcyjną w W. (dalej: (...) S.A.) umowę ubezpieczenia budynków mieszkalnych i garażu w K. przy ul. (...) w oparciu o treść ogólnych warunków ubezpieczenia (...) z okresem ubezpieczenia od 8 marca 2010 roku do 7 marca 2011 roku. Sumę ubezpieczenia dla budynku mieszkalnego określono na kwotę 150 000 zł, zaś budynku garażu na kwotę 10 000 zł. Zgodnie z § 28 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia ubezpieczyciel ustala należne odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wysokości poniesionej szkody. Ustalenie należnego odszkodowania następuje z uwzględnieniem § 29 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.

Dowód: ogólne warunki ubezpieczenia (...) - k.22-29

W maju 2010 roku w K. doszło do powodzi. W jej następstwie została zalana piwnica budynku mieszkalnego do wysokości 2 m, jednak woda nie weszła do mieszkania. Zalany został natomiast piec, instalacja wodna i grzewcza, nadto ściany. Pod koniec maja 2010 roku w K. w wyniku gwałtownego deszczu doszło do zalania pomieszczeń budynku mieszkalnego oraz uszkodzenia dachu. Zostały uszkodzone ściany, sufity w całym domu oraz kryty papą dach. Zalaniu uległ także garaż.

Budynek mieszkalny który została zalany pochodzi z 1967 roku, został zalany również podczas powodzi w 1997 roku. W 1997 roku szkody popowodziowe zostały usunięte. W budynku nie dokonywano większych remontów. Łazienki

wyremontowano ok. 10 lat temu. Przedśionek został wykafelkowany pomiędzy pierwszą a drugą powodzią tj. między 1997 a 2010 rokiem. Po powodzi w 2010 roku G. M. wstawił nowy piec oraz wykonał prowizoryczną instalację elektryczną. Nadto odmalował ściany i sufity w piwnicy, a także prawie wszystkie ściany na parterze w domu. W wyniku powodzi w 2010 roku piętro domu zostało zawilgocone, piwnica natomiast wymaga generalnego remontu, tj. tynkowania, wykonania instalacji elektrycznej i zakupu nowego hydrofora. W budynku nie jest podjęty remont przedśionek, z powodu wilgoci i odpadającego tynk. G. M. dokonał jedynie prowizorycznego remontu pomieszczeń, jednak osuszył budynek, usunięto również muł i szlam, wyremontowano dach. Nie było potrzeby wymiany okien.

Dla usunięcia skutków powodzi z 2010 roku w budynkach G. M. i E. M. konieczne jest m.in: ręczne usunięcia namułu, osuszania pomieszczeń, skucie tynków, odgrzybianie ścian, odtworzenie tynków, roboty malarskie, wymiana instalacji elektrycznej, wymiana pieca, renowacja połączenia dachowej, przemurzenie kominów z cegły.

Faktyczny stopień zużycia technicznego budynku mieszkalnego powodów wynosi 28%, a budynku gospodarczego 38%. Wartość szkody brutto uwzględniając stawki VAT (7% dla budynku mieszkalnego i 22% dla budynku gospodarczego) wynosi 18 905,05 zł (17.257,51 zł - budynek mieszkalny i 1.647,54 zł - budynek gospodarczy).

Dowód: zeznania powoda - k.125-126, opinie biegłego L. D. wraz z załącznikami - k.140-k.172 i k.198-k.204, k.224

Dnia 29 czerwca 2010 roku (...) S.A. zawiadomiła powodów o przyznaniu odszkodowania z dobrowolnego zabezpieczenia.

Dowód: zawiadomienie o przyznaniu odszkodowania- k.12 w aktach szkodowych.

W toku postępowania likwidacyjnego wypłacono G. M. i E. M. łącznie kwotę 2323,32 zł.

Bezsporne

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wiarygodnych dokumentów oraz zdjęć nie budzących wątpliwości Sądu co ich autentyczności pod względem treści i formu. Część stanu faktycznego została przyznana przez pozwaną, zgodnie zatem z art. 229 k.p.c. nie wymagała dowodu. Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda G. M., ponieważ jego zeznania korespondowały ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją.

Sąd dał wiarę opiniom biegłego sądowego L. D., ponieważ były one zupełne, szczegółowe i wyczerpujące. Biegły w sposób zrozumiały i logiczny oszacował koszt prac niezbędnych do wykonania w domu powodów w celu przywrócenia stanu sprzed powodzi.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ds. budownictwa. Wniosek ten zmierza jedynie do przedłużenia postępowania. Opinie biegłego rzeczoznawcy L. D. zostały sporządzone profesjonalnie i logicznie. Wskazać należy, iż samo tylko niezadowolenie strony z treści opinii nie może być podstawą do dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego, w sytuacji gdy pierwsza z opinii jest sporządzona rzetelnie. W szczególności biegły należycie umotywował stanowisko co do wyboru metody szacowania wysokości szkody, a podkreślenia wymaga fakt, że zastosowana przez biegłego metoda szacowania wysokości szkody odpowiada postanowieniom ogólnych warunków umów łączących strony co do sposobu ustalania wysokości szkody, stąd więc kwestionowanie przez pozwaną metody szacowania szkody należy uznać za całkowicie gołosłowne i zmierzające do przewlekania postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 18 marca 2015 roku, sygn. akt III Ca 1817/14, na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. uchylono wyrok Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 27 sierpnia 2014 roku, sygn. akt I C 353/15 w punkcie I w zakresie kwoty 1581,73 zł z ustawowymi odsetkami oraz w punktach 3 i 4 i w tym zakresie przekazano sprawę Sądowi Rejonowemu w Raciborzu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

Zgodnie z art. 386 § 6 k.p.c. ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w uzasadnieniu wyroku sądu drugiej instancji wiążą zarówno sąd, któremu sprawa została przekazana, jak i sąd drugiej instancji, przy ponownym rozpoznaniu sprawy. Nie dotyczy to jednak wypadku, gdy nastąpiła zmiana stanu prawnego.

Powództwo w przeważającej części jest zasadne, a to do kwoty 1581,73 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 lipca 2010 roku. Sąd oddalił powództwo co do dalej idących odsetek ustawowych. Dochodząc do powyższej konstatacji Sąd Rejonowy kierował się następującym rozumowaniem.

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie zdarzenia, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie zdarzenia. Zgodnie z art. 821 k.c. przedmiotem ubezpieczenia majątkowego może być każdy interes majątkowy, który nie jest sprzeczny z prawem i daje się ocenić w pieniądzu. Zgodnie z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody może nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy. Zgodnie z § 2 tego przepisu jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili. Podstawą prawną dla powstania roszczenia o odszkodowanie ubezpieczeniowe jest istnienie stosunku prawnego ubezpieczenia, a przesłanką powstanie szkody wskutek zajścia zdarzenia przewidzianego w warunkach danego ubezpieczenia. Odszkodowanie obejmuje wszelkie szkody, a więc poniesione straty i korzyści, jakie poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W myśl art. 8241 §1 k.c. o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Należy podkreślić, że podstawową funkcją odszkodowania jest kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszonych zdarzeniem wyrządzającym szkodę, obejmując to, co z majątku ubyło na skutek tego zdarzenia (strata), odszkodowanie ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę (tak słusznie Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 13 listopada 2008 roku, sygn. akt V Aca 247/08).

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że szkoda, którą ponieśli powodowie wskutek zalania ich budynków przez powódź wynosi 18 905,05 zł. Taki jest bowiem koszt prac niezbędnych do wykonania w budynkach mieszkalnych powodów. W myśl bowiem § 28 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia pozwana ustala należne odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wysokości poniesionej szkody. Odszkodowanie powinno być ustalone w wysokości brutto. Stawki VAT dla budynku mieszkalnego wynoszą 7% i 22% dla budynku gospodarczego - art. 146a ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2011 r., Nr 177, poz. 1054 j.t. z późn. zm.). Dla ustalenia rzeczywistej wysokości odszkodowania konieczne jest uwzględnienie faktycznego stopnia zużycia budynków. Wartość szkody brutto w budynków powodów wynosi 18 905,05 zł. Powodom wypłacono w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 2323,32 zł. Wyrok Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia z dnia 27 sierpnia 2014 roku, sygn. akt I C 353/15 jest prawomocny co do żądania przez powodów kwoty 15 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 lipca 2010 roku.

Tak zatem Sąd zasądził kwotę 1581,73 zł jako różnicę pomiędzy kwotami: 16.581,73 zł wynikającą z żądania po rozszerzeniu powództwa, a kwotą 15.000 złotych. Na podstawie art. 367 §1 k.c. Sąd zasądził tę kwotę na rzecz wierzycieli solidarnie.

Odsetki ustawowe od kwoty 1581,73 zł Sąd zasądził na podstawie art. 817 k.c. Dnia 29 czerwca 2010 roku pozwana zawiadomiła powodów o przyznaniu odszkodowania z dobrowolnego zabezpieczenia. Odsetki ustawowe powinny być naliczane po upływie miesiąca od tej daty. Co do dalej idących odsetek ustawowych Sąd powództwo oddalił.

Orzeczenie w przedmiocie zwrotu kosztów procesu uzasadniał art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. w zw. z art. 109 § 1 i 2 k.p.c. Zgodnie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi

na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W niniejszej sprawie powodowie ponieśli koszty związane z reprezentacją przez adwokata w kwocie 3.600 zł (2400 za I instancję i 1200 zł za II instancję). Na koszty procesu składa się również opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, opłaty sądowe od pozwu w kwocie 750 zł i 80 zł oraz zaliczka na koszty biegłego w kwocie 250 zł.

Punkt IV wyroku uzasadniał przepis art. 113 ust. 2 pkt 1) ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c. w zw. poniesionymi tymczasowo przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Raciborzu wydatkami na wynagrodzenie biegłego w kwocie 1.785,08 złotych. Jako że pozwana przegrała proces Sąd nakazał pobrać od niej na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Raciborzu kwotę 1785,08 zł tytułem zwrotu wydatków na opinię biegłego.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji.